

Suk. den 19 April 1851.

17/17.

Til Maxime Venerandum Consistorium

Uti Skrifvelse af den 8de Februarü innesvarande år, har
Maxime Venerandum Consistorium infortrat min förklaring
öfver en, af förgångsmannen Adam Johanson Mueböloms-
boto, till Vällöfslige Landshöfdinge Embetet i Petå ingifven
Klagoskrift, daterad den 3de Martii 1849, deruti Mueböl-
omboto anfort Klagomål, dels öfver innehålltet af mina
Pröfdikningar, som skola vara fulla af eld och svafvel,

Pavel

3

afven som uti samma Klagoskrift blifvit anförmadt, att jag
skall hafva emottaget penningar, silfver m. m. samt att
jag i allmänhet skall hafva befordrat ett oblyggligt war-
meri så väl uti Karefuando som också uti näst gränfande
Församlingar. Likaledes har Maximé Venrandem Con-
fessorien infortrat min förklaring öfver en af prägan
Sophia Ulrica Henriks dotter, genom dess ordsman till
Contracto Prosten Salomon Antman ställd Klagoskrift,
deruti klaganden förmler, att jag skall hafva förvägrat
honom undergående af hemlig Skrift, till hvilket klaga-
skrift Contracto Prosten Salomon Antman besogaat egna au-
märkningarna.

Jag får till följi häraf i dygast ödmjukhet för-
klara: 1° Husad Medborubolo Klagomål beträffar, att
mina Predikningar ikke innehålla mera "ild och swaf-
vel", än den Heliga Skrift innehåller; att jag ikke be-
fordrat något förmeri, utan en sedeförbättring, grundad
på Christendomen, samt att jag ikke för egen räkning emot-
taget penningar, silfver eller andra waror; men väl har jag
emottaget och redowisat de frivilliga gifvor, som blifvit
af Allmogens gifna till Missions-Scholan, till nykter-
hetens befriamjande samt till de fattiga; och får jag
gladeligen anmärka, att Medborubolo fortfar uti sitt
prästtjänste, att han ikke anmodat någon att författa,
den, uti hans namn, ingifna Klagoskriften, ej heller
satt sitt bemärcke derunder.

2° Husad angår prägan Sophia Ulrica Henriks dotter,
får jag ödmjukast afgifva den förklaring, att hon
långesiden undergått hemlig Skrift, under den tid da
vix Commissteren Spöding war förordnad att förfissa prä-
storalvården i Pajala; men ^{de} höglidliga bättringsloften,
hvilka hon, efter det föreskrifna formuläret i Hand-
boken afgifvit, hafva ingenting verkat på hennes för-
bättring, emär hon sedermera återfallet i samma upp-
2

3

fätliga Syn. Min affigt var när denna kvinna, genom
 sin styffvader Klockaren Tomberg lät anmäla sig till un-
 dergående af hemlig Skrift, icke att förvägra henne åter-
 gång till Förfamlingens gemenskap, utan att förmana
 henne till Bättring och en Lång ånger öfver sina Syn-
 der; men som hon bemötte mina förmaningar med fräcka
 het och uppenbart religions förakt; ja kunde jag icke
 med godt samvete upptaga henne uti Förfamlingens
 gemenskap; innan jag fått tillfälle, att widare för-
 mana henne till Bättring. i hvilket affigt jag anm-
 dade henne, att ännu en gång besöka mig. Men
 i stället för att införna sig hos mig för att emottaga
 förmaningar till Bättring, infattade hon sig hos några
 personer, höiande till det hedersliga Krögare Sällskapet i
 Pajala, hvilka gifwa henne det Christliga rådet, att
 icke införna sig hos sin Pälaförjare för att emottaga
 förmaningar till Bättring. Deremot uppmanades hon
 såväl af sin moder Maria Christina Tomberg som och
 af förnämnde Krögare, att anföra Klagomål deröfver,
 att jag vägrade henne undergående af hemlig Skrift.
 Jag vägar hettligen hemställa Maxime Venerandii Con-
 fessorii upplysna profning, huruvida Prestman må med
 godt samvete kunna upptaga fräcka och obotfärdiga Syn-
 dere uti den Christliga Förfamlingens gemenskap,
 utan förigående varningar och förmaningar till Bättring.
 Pajala och Kengeid, den 26te Mars 1851.

L. L. Lottadius.